

Jag föddes i Högsbo Torp 1921. Högsbo tillhörde inte Göteborg på den tiden, utan Västra Frölunda. Älvsborgs Municipalsamhälle. På femtiotalet införlivades bl.a. Högsbo, Näset Långedrag m.m med Göteborg. Vi ungdomar i Högsbo hade två saker att välja på om vi ville vara med i något utöver det vardagliga, Antingen SLU. Svensk Lantbrukar Ungdom, Bondeförbundets ungdomsförbund, (nuvarande Centern) eller SSU. Sveriges Socialdemokratiska Ungdomsförbund. Då vi inte var bönder och pappa var socialdemokrat blev det SSU som jag blev medlem i. Askim-Näsets socialdemokratiska ungdomsklubb. Vi hade våra möten i Folkets Hus på Näset och studiecirklar i bl.a. en liten stuga vi hyrde i Askim. Vi sjöng mycket och hade en egen sångbok, Tidens Sångbok. Den hade vi med oss på möten och konferanser och kongresser. År 1942 var det kongress i Stockholm och vi var bl.a. fyra från Västsverige som deltog. Det var ju mitt under andra världskriget och viss allvarskänsla kändes. Men vi hade roligt och njöt av att få träffa massa kända politiker. Dåvarande statsminister PER Albin Hansson, Socialminister Gustav Möller, finansminister Wiggfors, skaparen av Källskatt, skatt vid källan. Skatten skulle nu dragas vid löneutbetalningen och inte som tidigare en gång om året, Om det var vid årets slut minns jag ej, men det var en stor summa som skulle betalas och det var svårt för många. Det var många som blev efter med

skatten och jag minns att fjärdingsmannen kom hem och inkasserade skatt. Ett roligt minne från kongressen 1942 var ,kongressen hölls i konserthuset vid Hötorget och vi fyra hade våra platser i en av de bakre logerna. En dag då vi varit och ätit lunch på en restaurang på Kungsgatan och där fick vi bl.a.massa räkor som vi inte kunde äta upp. Vi tog en tidning och lade räkorna i och tog med oss. Vi lade sedan tidningen med räkorna på golvet i logen och satt och åt under tiden förhandlingarna pågick. Vid detta tillfälle höll finansminister Wiggfors ett föredrag och talade om Sveriges ekonomi och sa bl.a."detta måste vi räkna med". Va. säger då Sune en av oss fyra." ska han ha e räka mä". Vid en paus i förhandlingarna gick jag runt i konserthuset och hörde då musik. Jag öppnade försiktigt dörren och såg Sune Waldimir stå och dirigera en stor orkester. Han var en stor och känd tonsättare och spelade även dansmusik och jag tror han även spelade på Liseberg någon gång. Man hörde hans orkester ofta på radion. Vid uppehåll i musiken gick jag fram med Tidens Sångbok och bad om hans autograf. Jag skriver inte autografer under övning, svarade han mig.Då räckte jag fram Tidens Sångbok och visade på sidan 46. "Till den nya tiden" den hade han tonsatt, och då blev han glad och skrev sin autograf. Vid ett tillfälle höll dåvarande statsminister Per Albin Hansson ett föredrag och då passade jag på och fick hans autograf. Han samtalade

med Österikes förbundskansler Bruno Kreisky som då
var här som flykting, och då fick jag även hans autograf.
Vid en middag i Stockholms Stadshus fick jag många
autografer som dåvarande försvarsminister Per Edvin
Sköld m.m. Olof Palmes

autograf fick jag då han var på Lisebegshallen vid något
Göteborgsbesök.

Rune Johansson